

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2503/2018
28.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Споменке Зарић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа Небојша Божовић адвокат из ..., против туженог Оператера дистрибутивног система „ВВ“ ДОО са седиштем у .., Огранак ВВ1 ..., погон ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 561/17 од 13.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље ББ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж број 561/17 од 13.11.2017. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца АА из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж број 561/17 од 13.11.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж број 561/17 од 13.11.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 90.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П број 869/16 од 13.12.2016. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се наложи туженом да му по основу накнаде штете за немогућност наплате закупа пословног простора „ГГ“ у ..., искључењем електричне енергије од стране туженог, кривицом и одговорношћу туженика, исплати за месец новембар 2012. године износ од 197.120,00 динара са законском затезном каматом од 28.11.2012. године до исплате, ближе одређене изреком првостепене пресуде. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ, којим је тражила да се наложи туженом да јој на име накнаде материјалне штете поводом бачених, односно

неискоришћених намирница: меса и месних прерађевина, зимнице и цемова у периоду од 28.11.2012. године до 02.07.2013. године, када је пословни објекат у њеном закупу „ГГ“ у ... без основа био искључен са напајања електричном енергијом од стране туженог исплати износ од 1.745.750,00 динара, са каматом по закону о затезној камати почев од 28.11.2012. године до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се наложи туженом да јој исплати на име накнаде материјалне штете коју је претрпела од стране туженог због потписаних и кривицом туженог нереализованих уговора о пружању угоститељских услуга са физичким лицима у пословном објекту „ГГ“ у ... у периоду од 28.11.2012. године до 02.07.2013. године, због искључења са напајања електричном енергијом, а у ком периоду је тужиле била закупац објекта, у износу од 3.027.979,26 динара. Четвртим ставом изреке, одбијен је захтев тужиле којим је тражено да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете коју је претрпела по основу накнаде због повраћаја средстава по уговору о додели субвенција за отварање радних места од 20.12.2012. године Националној служби за запошљавање за период од 28.11.2012. године до 02.07.2013. године, када је пословни објекат „ГГ“ у ... био у закупу тужиле и искључен без основа са напајања електричне енергије од стране туженог, исплати износ од 461.586,68 динара, са законском затезном каматом од 28.11.2012. године до исплате. Петим ставом изреке, одбијен је захтев тужиле којим је тражила да се наложи туженом да јој на име накнаде материјалне штете по основу потписаних и нереализованих уговора о обављању естрадне делатности са музичким групама ДД из ... „...“ из ... и оркестром ЂЂ из ... за период од 28.11.2012. године до 02.07.2013. године када је пословни објекат био искључен без основа са напајање електричне енергије од стране туженог, исплати износ од 520.000,00 динара, са законском затезном каматом од 28.11.2012. године. Шестим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се наложи туженом да јој на име накнаде штете због измакле добити за изгубљени приход од смештаја и преноћишта за четири особе у пословном објекту „ГГ“ у ..., који се налази у закупу тужиле и био без основа искључен са напајања електричном енергијом од стране туженог, исплати износ од 3.020.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.11.2012. године до исплате. Седмим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 187.356,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж број 561/17 од 13.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и пресуда Основног суда у Параћину П број 869/16 од 03.12.2016. године је потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоцу су благовремено изјавили ревизију позивајући се на одредбу члана 395. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) у даљем тексту ЗПП, који се примењује на спорни однос странака у смислу члана 506. став 1. тог Закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија поднета по члану 404. важећег ЗПП, а да је у ревизији омашком наведено да се ревизија подноси по члану 395.

раније важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04), јер је, иако је тужба поднета 18.03.2009. године, првостепена пресуда једанпут укинута решењем Апелационог суда у Крагујевцу од 09.08.2016. године, тако да се даљи поступак мора наставити према одредбама сада важећег закона.

Како захтеви по тужби тужиоца АА и тужиље ББ произлазе из разних основа, то се вредност спора одређује за сваког тужиоца посебно, па се и дозвољеност ревизије за сваког тужиоца цени посебно (чл. 30. ст.2 ЗПП).

Према вредности спора, ревизија тужиље је у смислу члана 403. став 3. ЗПП дозвољена, јер вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се на ревизију тужиље не примењују одредбе члана 404. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужилац АА је власник објекта „ГГ“ који је издао у закуп тужиљи ББ. Тужиоцу је искључена електрична енергија на објекту 04.03.2009. године, али је по привременој мери, решењем Општинског суда у Параћину И број 301/09 од 04.03.2009. године објекат поново прикључен на електричну енергију. Како би правдао привремену меру, тужилац је поднео тужбу у овој парници ради утврђења да му је у периоду од 17.01.2008. године до 13.02.2009. године због неисправности електричног бројила – власништво туженог, погрешно обрачунавана електрична енергија због чега су стизали велики рачуни и да се тужени обавезе да њему и тужиљи ББ накнади насталу штету. Тужилац је рекламирао неквалитетну испоруку електричне енергије дана 08.01.2008. године и по његовој рекламацији дана 20.01.2008. године, тужена је извршила контролу мерног уређаја и констатовала да је жиг на бројилу из 2008. године баждарен до краја 2008. године, да му није истекао рок, а бројило је скинуто и однето на баждарење тек 13.02.2009. године. Пре замене бројила, тужилац се обраћао туженом тражећи вештачење од стране вештака електро струке ради утврђивања исправности потрошње електричне енергије. После замене бројила, рачуни за електричну енергију били су три пута мањи.

У периоду од 18.03.2009. године до 29.11.2012. године, тужиоци нису плаћали електричну енергију па је по налогу за обуставу број ... од 28.11.2012. године, објекат искључен са мреже све до 02.07.2013. године због постојања дуга у износу од 3.099.388,64 динара. У току 2012. године, радници туженог су долазили да изврше редовну контролу мерне групе и да замене постојаћа бројила новим, због редовног баждарења, али им тужилац није дозволио да приступе мерном месту због усвојене привремене мере. Бројило је скинуто у јуну месецу 2013. године због извођења доказа вештачењем у овом поступку.

По обављеном вештачењу утврђено је да снабдевање објекта није било прописаног квалитета, јер бројило које је вештак затекао на објекту није смело да се употребљава као мерни уређај, јер му је важност државног жига истекла још крајем 2011. године, а само напајање објекта није било прописаног квалитета.

Иако је у објекту била искључена струја све до 02.07.2013. године, тужила је дана 10.04.2013. године, као купац објекта закључила уговор о пружању угоститељских услуга са ЕЕ из ... које су требале бити извршене дана 15.07.2013. године, као и уговор о пружању угоститељских услуга од 15.04.2013. године са ЖЖ којим се обавезала да ће у периоду од 02.06. до 06.06.2013. године пружити одговарајуће услуге. У овом периоду закључила је и уговор са ЗЗ из ... дана 02.05.2013. године, ради пружања услуга дана 09.06.2013. године. Вештачењем преко вештака економске струке утврђена је висина штете коју је тужила претрпела због немогућности испуњења уговора јер објекат није био прикључен на електричну мрежу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су захтев тужиле ББ одбили као неоснован.

Накнада материјалне штете регулисана је одредбама члана 154., 155., 185. и 189. Закона о облигационим односима – у даљем тексту ЗОО.

Према одредбама члана 154. ЗОО ко другој проузрокује штету дужан је да је накнади, осим ако докаже да је штета настала без његове кривице. Из ове законске формулације несумњиво произлази да између штетне радње и штетне последице мора да постоји узрочна последична веза као услов одговорности за накнаду штете по основу кривице.

Ставна штета коју тужила према налазу и мишљењу вештака трпи настала је у периоду од 29.11.2012. године до 02.07.2013. године када је објекат због неплаћања електричне енергије био искључен са електричне мреже па је тужила морала знати да уговоре које је закључила у овом временском периоду неће моћи испунити. Зато за постојање разлога за немогућност испуњења уговора и наступање материјалне штете нема кривице туженог јер је тужила својим радњама у смислу члана 190. ЗОО скривила штету коју трпи, па је тужбени захтев правилно одбијен као неоснован.

На основу изложеног, а како у спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на другу повреду поступка се ревизијом не указује, Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП одбио као неосновану ревизију тужиле ББ и донео одлуку као у изреци пресуде у првом ставу.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могле побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Како ревидент у посебној ревизији не истиче питања од општег интереса, питања која би била у интересу равноправности грађана, нити је уз ревизију доставио различите судске одлуке које се заснивају на истом чињеничном стању и правном основу, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио да ревизија није дозвољена.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца АА у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде штете поднета је 18.03.2009. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 197.120,00 динара очито не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је Врховни касациони суд применом члана 413. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗКП закључио да је ревизија недозвољена и одлучио као у трећем ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 165. став 2. у вези са чланом 153. ЗПП према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић